

HØRING

Revision af EGTS-forordningen (Europæisk gruppe for territorielt samarbejde)

Denne høring er et fælles initiativ fra Regionsudvalget, EU-formandskabstrojkaen (Spanien-Belgien-Ungarn), Kommissionen og INTERACT-programmet. Det er formålet at indsamle synspunkter fra EU-medlemsstater, eksisterende EGTS'er og EGTS'er under oprettelse, lokale og regionale myndigheder samt andre aktører set i lyset af den kommende revision af forordning (EF) nr. 1082/2006 om EGTS. Høringen fokuserer primært på lovgivningsmæssige aspekter, der bør forbedres eller tilpasses i forbindelse med revisionen, og ser ligeledes på EGTS-ordningernes merværdi og potentiale. Høringen blev indledt den 3. maj 2010 i Cáceres, Spanien, og blev offentliggjort på Regionsudvalgets EGTS-portal. Der kunne fremsendes bidrag indtil den 20. juli.

Bidragene er indarbejdet i initiativudtalelsen "Revision af EGTS-forordningen", som Regionsudvalget fremlægger i begyndelsen af 2011¹, og i institutionernes efterfølgende lovgivningsarbejde. Forordning (EF) nr. 1082/2006 fastslår, at Kommissionen inden den 1. august 2011 skal forelægge en rapport om anvendelsen af EGTS-forordningen for Europa-Parlamentet og Rådet, og om nødvendigt stille ændringsforslag.

¹ CDR 100/2010, ordfører Alberto Nuñez Feijoo (PPE/ES), præsident for regionen Galicien.

Tak:

Regionsudvalget takker de forskellige partnere, som har deltaget i denne fælles høring.

EU-formandstrojkaen Spanien-Belgien-Ungarn:

Julián Talens Escartí, Spaniens Faste Repræsentation ved EU
Estanislau Vidal-Folch de Balanzó, Spaniens Faste Repræsentation ved EU

Barbara Boutriau, Belgiens Faste Repræsentation ved EU
Thierry Delaval, Belgiens Faste Repræsentation ved EU
Maarten Goris, Belgiens Faste Repræsentation ved EU

Gábor Sonkoly, Ungarns ministerium for offentlig administration og justitsanliggender
Katalin Fékéte, Ungarns ministerium for offentlig administration og justitsanliggender
Anna Kerékgyártó, Ungarns ministerium for offentlig administration og justitsanliggender
Gabriella Iglói, Ungarns Faste Repræsentation ved EU

Kommissionen:

José Antonio Ruiz de Casas, Generaldirektoratet for Regionalpolitik
Dirk Peters, Generaldirektoratet for Regionalpolitik

Interact:

Elise Blais, Interactkontakt punkt Wien

Og takker alle bidragydere for deres værdifulde samarbejde.

Yderligere oplysninger findes på Regionsudvalgets EGTS-portal:

www.cor.europa.eu/egtc
egtc@cor.europa.eu

Sammendrag af konklusionerne:

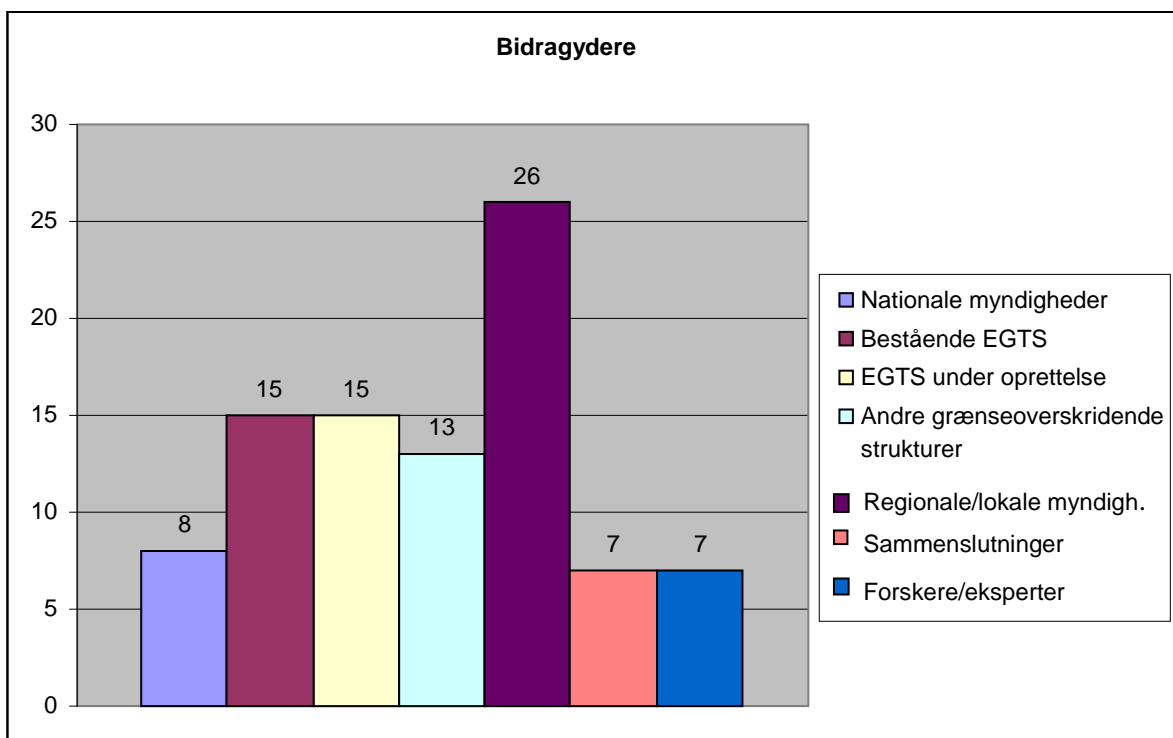
- Høringen var genstand for stor interesse. Af de **91 modtagne bidrag** kom 15 fra bestående EGTS'er (ud af det nuværende samlede antal på 16 EGTS'er), mens yderligere 15 kom fra EGTS'er, som er under oprettelse. **Næsten alle EGTS-interessenter deltog.**
- Respondenterne mener, at **forordningen bør ændres** og fokusere på at gøre det nemmere at drive EGTS'er og forbedre proceduren for oprettelse af en EGTS.
- Det vigtigste retlige spørgsmål drejer sig om **forskellene mellem de enkelte medlemsstaters lovgivninger**. Det vedrører især de eksisterende EGTS'ers forskellige juridiske status, som udspringer af, at medlemsstaterne har truffet indbyrdes afvigende beslutninger som led i den nationale gennemførelsesproces, sådan som det er tilladt efter forordningen. Der meldes også om vanskeligheder med at udforme indholdet af vedtægter og bestemmelser samt godkendelsesprocedurerne for dem. Generelt er der behov for at forenkle procedurerne.
- Der er brug for **information, kommunikation og teknisk assistance** på europæisk og nationalt plan. Deltagerne i undersøgelsen går ind for en europæisk struktur og bakker op om de netværk, den kommunikation og den støtte, Regionsudvalget tilbyder.
- De fleste respondenter understreger behovet for, at EGTS ansætter eget **personale** og angiver, hvilken lovgivning der gælder. Personalespørgsmålet er en af de vigtigste retlige problemstillinger.
- De fleste deltagere i undersøgelsen går ind for at tillade **private enheder at deltage** i EGTS'er, dog kun på særlige betingelser.
- Spørgsmålet om **tredjelandes** deltagelse afslørede en holdningskløft mellem de medlemsstater, som går ind for at begrænse tredjelandes deltagelse, og andre aktører (EGTS'er, lokale og regionale myndigheder, sammenslutninger og eksperter), som går ind for at revidere de nuværende regler og indføre mere lempelige betingelser.
- De fleste respondenter er meget positivt indstillede over for EGTS'ernes rolle som **forvaltningsmyndighed** og fælles teknisk sekretariat, fordi det bygger på nærhedsprincippet. Nogle nationale myndigheder tøver med at uddelegere programforvaltningen. Der er mange fordele ved at bruge EGTS til at gennemføre projekter under det europæiske territoriale samarbejde; men det største problem vedrører kriterierne for deltagelse.
- EGTS'ernes opgaver omfatter en bred vifte af aktiviteter. I praksis fungerer EGTS enten som struktur for politisk koordinering og samarbejde eller som et nyt styringsniveau.
- Deltagerne i undersøgelsen opfatter EGTS som EU's vigtigste retlige instrument for **territorial samhørighed**. EGTS er også et forsøgscenter for **forvaltning på flere myndighedsniveauer**, hvor man skaber en todelt kommunikationskanal og handler ud fra "bottom up"-princippet. EGTS kan fungere som formidler og bidrage til at løse visse grænsespørgsmål.

1. Deltagelse

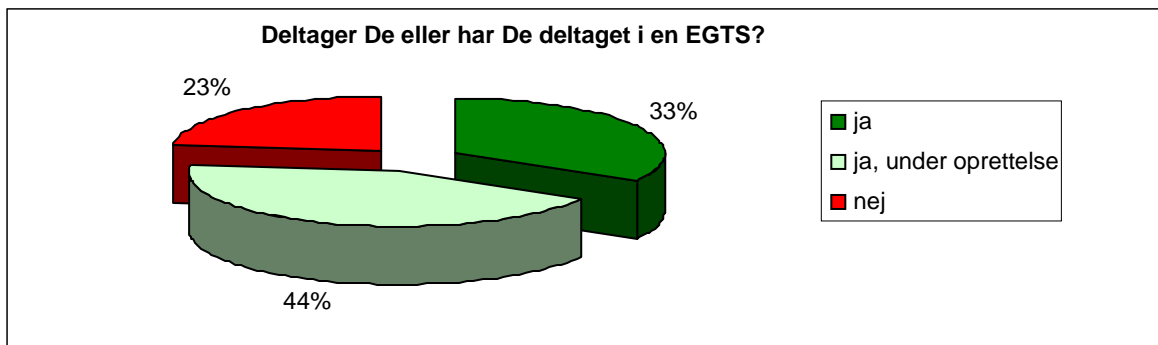
Regionsudvalget har modtaget 91 bidrag. Det viser, at EGTS-ordningen er et emne, der vækker stærk interesse, og repræsentativiteten af de indsamlede data er meget høj. Praktisk talt alle EGTS-interessenter har deltaget.

Bidragene kommer fra:

- 15 ud af de 16 bestående EGTS'er.
- 15 EGTS'er under oprettelse.
- 13 grænseoverskridende strukturer af anden art (hovedsagelig euroregioner).
- 26 lokale og regionale myndigheder.
- Otte nationale regeringer (syv medlemsstater og Schweiz).
- Syv sammenslutninger, herunder Europæiske Grænseregioners Arbejdsfællesskab, Forsamlingen af Regioner i Europa, Mission Opérationelle Transfrontalière og Central European Service for Cross Border Initiatives.
- Syv bidrag fra eksperter og interessenter, herunder Interact.

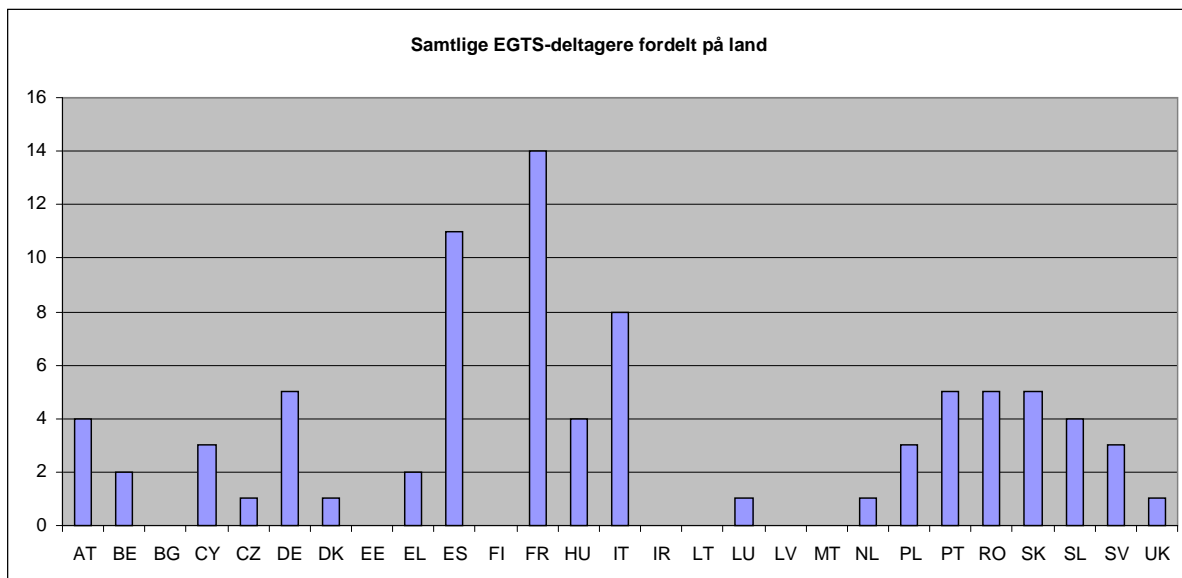
Tabel 1. Bidragydernes fordeling.

Tabel 2. For respondenternes vedkommende: procentdelen af grænseoverskridende, interregionale og tværnationale strukturer, der deltager i EGTS'er.

Geografisk dækker bidragene, direkte eller indirekte, 23 medlemsstater. Bulgarien, Irland, Letland og Malta er ikke nævnt udtrykkeligt, selv om det ikke er udelukket, at enheder fra disse lande har deltaget via sammenslutningerne. Deltagelsen er højere i de lande, hvor der findes EGTS'er.

De allerede oprettede eller planlagte EGTS'er, som har svaret, omfatter 20 medlemsstater. Bulgarien², Estland, Finland, Irland, Letland, Litauen og Malta har rapporteret, at de ikke deltager i nogen EGTS. De lande, hvor der er flest respondenter involveret i bestående eller planlagte EGTS'er, er Frankrig (14), Italien (11) og Spanien (8).

Tabel 3. EGTS-partnerens nationalitet.

Hvad angår tredjelande, har en EGTS, som er under oprettelse, kroatiske partnere, en anden ukrainske partnere; en euroregion har norske partnere, og et eurodistrikt har schweiziske partnere; den schweiziske regering har bidraget direkte, en schweizisk kanton og en kroatisk region har bidraget; en af eksperterne er schweizer.

² Regionsudvalget har kendskab til to EGTS-projekter med bulgarsk deltagelse. Disse projekter har ikke bidraget til denne høring.

Alt i alt er den faktiske deltagelse højere end de ovennævnte tal, eftersom nogle strukturer har sammenfattet deres bidrag på basis af bidrag fra egne partnere og interessenter (således som det er tilfældet med Interact med ca. 30 deltagerorganisationer).

2. Høringens struktur

Høringen omfatter såvel kvantitative som kvalitative spørgsmål vedrørende følgende aspekter:

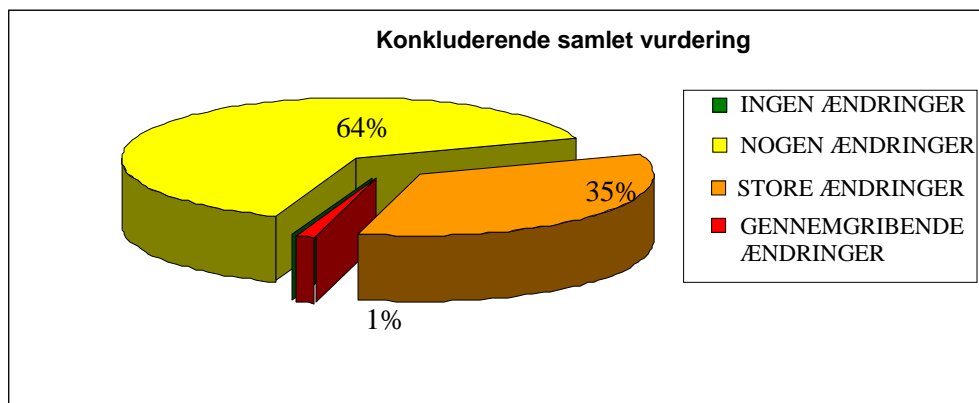
- Retlige aspekter vedrørende EGTS, herunder forordning (EF) nr. 1082/2006 og dens gennemførelse af medlemsstaterne. Retlige og politiske forslag til styrkelse af EGTS-ordningen.
- EGTS-ordningen og det europæiske territoriale samarbejde.
- EGTS'ernes erfaringer, udførte opgaver, hindringer, som EGTS'erne er stødt på, og den fremtidige udvikling.
- EGTS'ernes rolle i den europæiske integration.

Nogle deltagere har fremsendt positionspapirer. Indholdet af disse er blevet integreret i høringens kvalitative aspekter, men ikke i de kvantitative statistikker.

3. Retlige aspekter

➤ Samlet vurdering

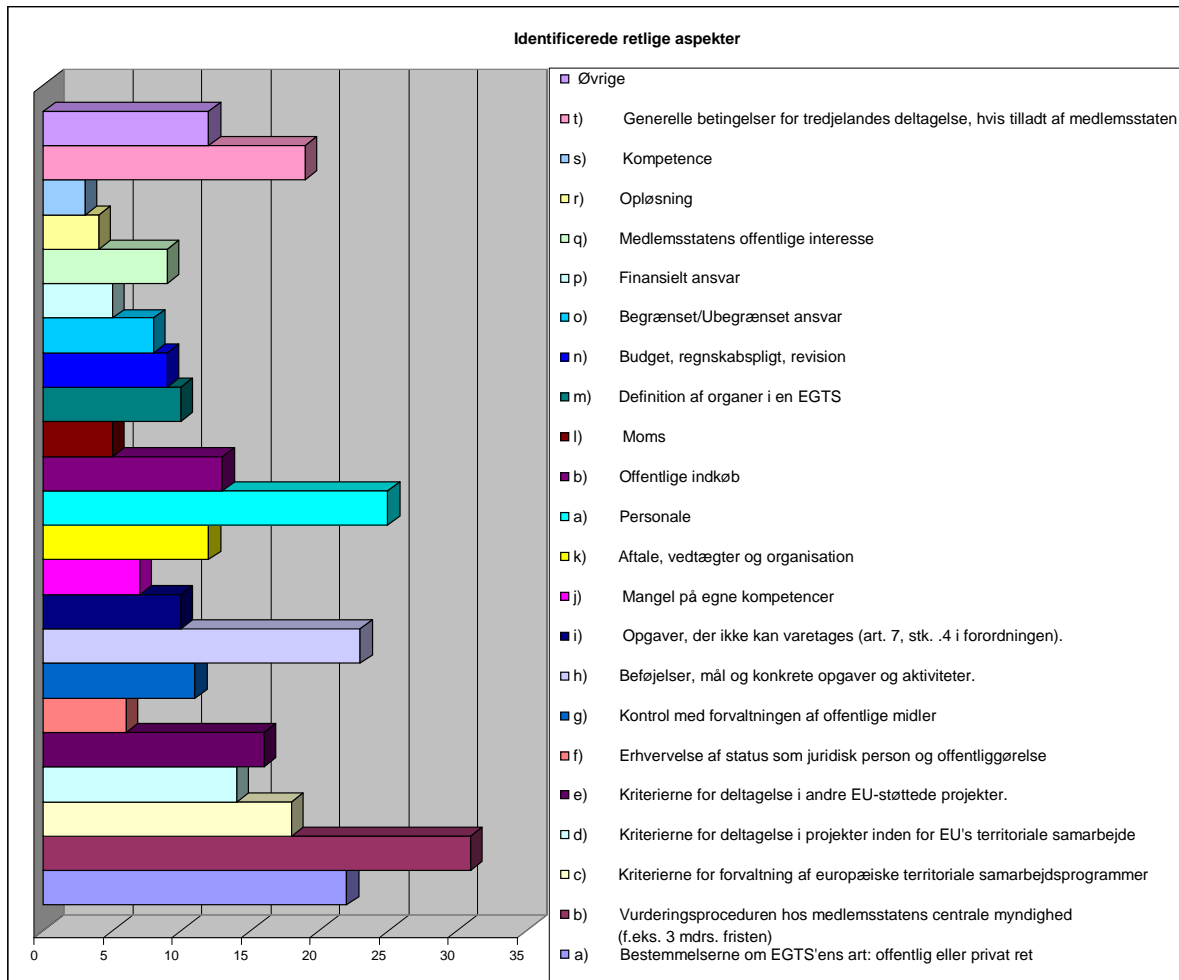
Ingen har valgt scenariet "ingen ændringer". 64% af respondenterne mener, at der skal foretages "mindre ændringer" i forordning (EF) nr. 1082/2006. De øvrige mener, at disse ændringer bør være "større" (35%), eller at der bør ske en fuldstændig revision (1%), mest fordi de har betænkeligheder ved et eller to hovedpunkter. Den opfattelse, som er kommet til udtryk under forskellige møder og i forskellige positionspapirer og spørgeskemaer, er, at der er behov for ændringer for at lette funktionen af og forbedre EGTS-ordningen, men at disse ændringer ikke bør berøre væsentlige elementer, og at det arbejde, der indtil videre er udført af forskellige bestående EGTS'er og medlemsstater, ikke kan standses nu som følge af dybtgående ændringer i lovgivningen.

Tabel 4. Respondenternes vurdering af, hvilke former for ændringer der er behov for i EGTS-ordningens lovgrundlag.

➤ De vigtigste identificerede retlige aspekter

De vigtigste retlige aspekter, der er blevet identificeret som værende problematiske, vedrører forskellene i medlemsstaternes lovgivning efterfulgt af spørgsmål omkring gældende lovgivning (hovedsagelig lovgivningen i det land, hvor EGTS'en er oprettet, og som regulerer spørgsmål vedrørende personale, indkøb og moms), oprettelsesproceduren, aftaler og vedtægter samt deltagelsen af enheder fra tredjelande (se figur 1 i bilaget).

Tabel 5. De vigtigste retlige aspekter identificeret som værende problematiske i forordning (EF) nr. 1082/2006.

Den gældende lovgivnings regler som fastlagt i forordningens artikel 2 giver forrang til lovgivningen i det land, hvor EGTS'en er oprettet. Dette skaber problemer, når denne lovgivning anvendes på personale fra andre lande, på offentlige indkøb foretaget i andre lande og i mindre omfang på EGTS'ens skattemæssige forpligtelser.

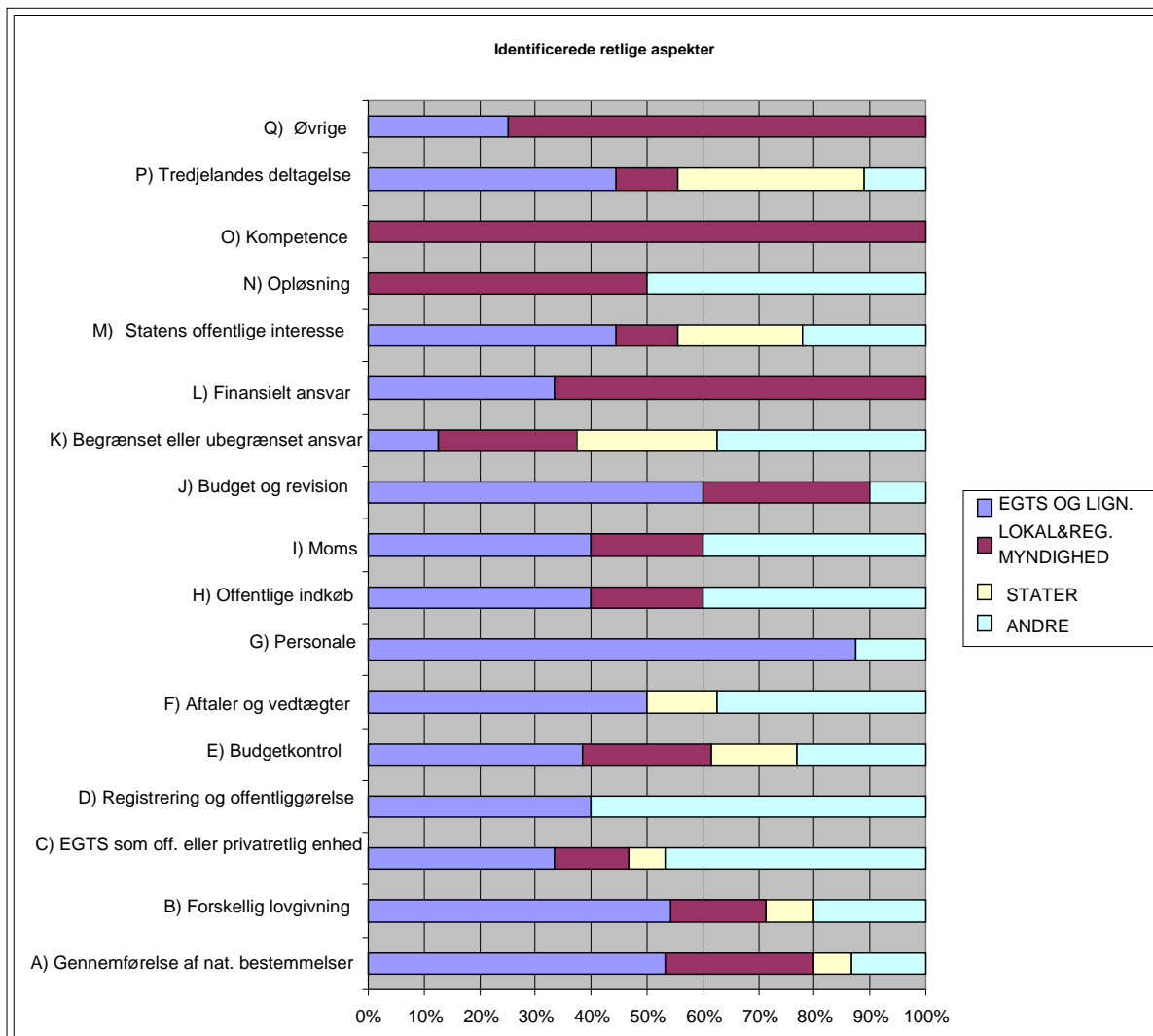
Det forhold, at forordningen tillader medlemsstaterne at træffe forskellige beslutninger under den nationale gennemførelse har medført forskelle i den retlige status (offentligretligt eller privatretligt grundlag, begrænset eller ubegrænset ansvar), så ordningen kan være helt forskellig i to nabolande. Slovenske EGTS'er er privatretlige enheder, italienske EGTS'er offentligretlige. Tjekkiet tillader ikke EGTS'er med begrænset ansvar, mens Polen afviser ubegrænset ansvar. Frankrig betragter EGTS'er som "syndicats mixtes" som defineret i fransk lov, hvilket i praksis betyder, at alle EGTS'er, der har franske partnere, skal oprettes i Frankrig. Italienske EGTS'er er tidsbegrænsede.

De fleste EGTS'er, grænseoverskridende strukturer, lokale og regionale myndigheder og sammenslutninger understreger behovet for at harmonisere de nationale regler, enten ved at kræve forudgående koordinering mellem nabolande eller ved at indskrænke de valgmuligheder, som overlades til landene i forordningen.

Mange respondenter har problemer med at fastlægge, hvad der skal indgå i aftalen og vedtægterne, og støder på unødvendige gentagelser. Nogle mener, at proceduren bør forenkles med hensyn til vedtægtsændringer, inkorporering af nye medlemmer i en EGTS og oprettelse af en EGTS baseret på en tidligere samarbejdsstruktur. Endelig bør der tilføjes bestemmelser om en EGTS' opløsning og aktivitetsophør.

En EGTS skal godkendes af de berørte lande, og der findes en procedure herfor. Respondenterne bemærker, at fristen på tre måneder sjældent overholdes, og at der ikke findes nogen klar definition af medlemsstatens "nationale interesse", så dette kan afføde vilkårlige forbud imod oprettelsen af en EGTS.

Hvad angår medlemsstaternes gennemførelse af EGTS-forordningen, fokuserer respondenterne igen på den manglende harmonisering af de nationale lovgivninger. De interne procedurer for de nationale myndigheders godkendelse kan også være meget tunge og undertiden involvere flere ministerier og mellemstatslige høringer, således at fristen på tre måneder meget sjældent overholdes.

Tabel 6. Fordelingen af de retlige aspekter identificeret i forordningen, efter respondenttype.

De løsninger, der er foreslået med hensyn til godkendelsesproceduren, består hovedsagelig i at ændre forordningen for at sikre tværstatslig kommunikation, således at medlemsstaternes godkendelsesorganer enes om et fælles grundlag for godkendelse, idet de også skal høre EGTS-partnerne. Andre foreslåede ændringer vedrører den bindende karakter af fristen på tre måneder, herunder stiltiende godkendelse og klagemulighederne på EU-plan. Endelig kan begrebet "national interesse" defineres under anvendelse af bestående retspraksis. Der er forslag om at indføre muligheden af at indklage en afgørelse om afslag på godkendelse for Kommissionen eller EU-Domstolen i forordningen.

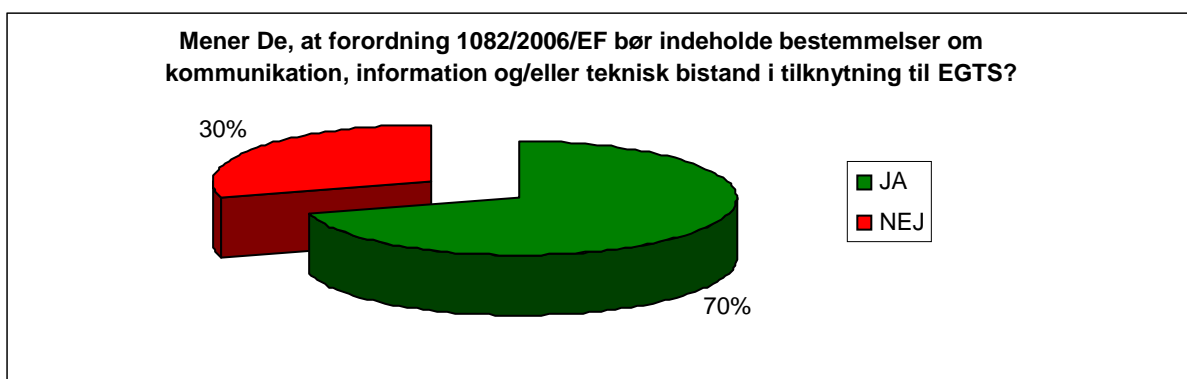
Nogle bidragydere foreslår, at Kommissionen og Regionsudvalget bør fastlægge, hvordan de skal underrettes om oprettelsen af nye EGTS'er. Under henvisning til offentliggørelse i EU-Tidende fremsættes der krav om klare oplysninger. Der er nogen utilfredshed med, at offentliggørelsen på nuværende tidspunkt sker i S-delen, og det foreslås, at de komplette dokumenter offentliggøres, således at de oversættes og tjener som model for oprettelsen af andre EGTS'er.

Fra en praktisk synsvinkel klager respondenterne over forsinkelserne med hensyn til at gennemføre forordningen, peger på den manglende viden om og opmærksomhed omkring EGTS-ordningen i de offentlige forvaltninger (hos de nationale myndigheder og endda i Kommissionen), problemer med kriterierne for deltagelse i projekter (se afsnit 4) og i visse tilfælde den politiske vilje til at sætte lid til EGTS'erne som et subsidiaritetsinstrument.

Forskelle i medlemsstaternes forfatninger skaber problemer, fordi forskellige myndighedsniveauer kan have forskellige kompetencer. Princippet om forvaltning på flere niveauer og EGTS-ordningens fleksibilitet kunne eventuelt løse dette problem, men nogle respondenter efterlyser smidigere tilpasningsprocedurer, når de kompetencer, der henhører under en given myndighed i en medlemsstat, ændrer sig, og EGTS'en allerede består.

➤ **Kommunikation, rådgivning og støttestrukturer for EGTS'erne**

Ses der bort fra medlemsstaterne, mener hovedparten af respondenterne (70%), at der er behov for en struktur for kommunikation og teknisk bistand på europæisk plan. Respondenterne har desuden peget på Regionsudvalgets ekspertgruppes rolle og på vigtigheden af at styrke EGTS-netværket.

Tabel 7. Retlige aspekter. Behovet for foranstaltninger vedrørende kommunikation, information og/eller teknisk bistand.

Strukturen for kommunikation og teknisk bistand kunne være en platform eller et organ til fremme af bedre viden om retlige redskaber og til støtte af netværkssamarbejde. Nogle interessenter foreslår også, at der træffes foranstaltninger på nationalt plan via de territoriale samarbejdsprogrammernes forvaltningsorganer. En af fordelene ved dette rådgivende organ ville være, at kriterierne under de forskellige procedurer ville blive gjort ensartede. Mange af de aspekter, som efter forslagene kunne henhøre under dette rådgivende organ, dækkes allerede af Regionsudvalget, Interact og sammenslutningerne på deres forskellige områder.

Regionsudvalget er blevet anmodet om at udbygge "EGTS-registret", fortsat at overvåge procedureerne og tilvejebringe dokumenter som f.eks. udkast til aftaler og vedtægter.

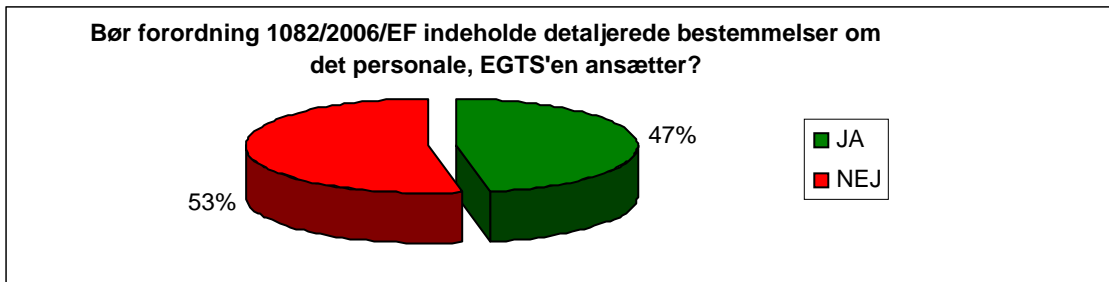
Information ser også ud til at være et vigtigt aspekt, delvis fordi oprettelsen af en EGTS er en kompliceret proces. Det er blevet foreslået at afholde et møde mellem de nationale myndigheder, som står for godkendelsen af EGTS'er. Ekspertter har foreslået at afholde et møde i Bruxelles for EGTS-ledere med henblik på udveksling af praksis og information.

Et forslag fra en respondent vedrører anvendelsen af internettet til etablering af et onlinenetværk til at understøtte og forbedre udvekslingen af praksis (f.eks. Urbactwebstedet). Dette kunne omfatte anvendelsen af nyhedsbreve og en helpdesk. Det kunne også være nyttigt at afholde seminarer og kurser for personalet.

Fire ud af fem medlemsstater, der har svaret, er ikke enige i behovet for ekstra strukturer eller for en henvisning hertil i forordningen. Nogle få kritiske røster (30%) mener ikke, at der er behov for yderligere information og teknisk bistand, hovedsagelig fordi der allerede findes mange institutioner, som tilvejebringer kommunikation, information og/eller teknisk bistand for det grænseoverskridende samarbejde (blandt andet MOT, Bénélux Secrétariat-Général og EIPA), og fordi fokus bør forblive rettet mod målene for samarbejdet og opgaverne.

➤ **Personale**

Personalespørgsmål er et af de vigtige problemområder, som nævnes af respondenterne. Det er det næsthøypigste aspekt, der udpeges som et tvivlsspørgsmål eller problem i forordningen, og det tredjehøypigste aspekt, der udpeges som et tvivlsspørgsmål eller problem, hvad angår medlemsstaternes gennemførelsesforanstaltninger. Meningerne er imidlertid delte, og 53% af respondenterne mener, at forordningen bør indeholde detaljerede bestemmelser om personale. Tre medlemsstater er ikke enige heri. De øvrige fire har ikke svaret. Sammenslutningerne er tilhængere.

Tabel 8. Retlige aspekter. Bestemmelser vedrørende EGTS'ernes personale.

De spørgsmål, der er rejst, og anmodningen om at ændre forordningen vedrører hovedsagelig behovet for, at en EGTS har sit eget personale (idet man undgår al personale, som udlånes af det offentlige), og hvilken lovgivning der skal være gældende.

Der foregår en betydelig debat herom og om ansættelsesvilkårene. Respondenterne peger især på risikoen for forskelle i pension, løn, social beskyttelse og beskatning for personale fra andre lande i sammenligning med deres nationale lovgivning. Muligheden for at låne personale fra EGTS-partnere og dette personales rettigheder udgør også et problem. For at undgå at gøre ansættelsesvilkårene usikre foreslår nogle respondenter, at der i forordningen indføres en mulighed for at anvende loven i det land, hvor personalet udfører sine opgaver (nationale love) i stedet for loven i det land, hvor EGTS'en har sit hovedsæde, eller lovgivningen i det land, hvor personalet kommer fra, såfremt personalet flytter fra et land, der er involveret i EGTS'en, som ikke er det land, hvor EGTS'en har sit hovedsæde. Dette vil også fjerne den fordel, som den nuværende regel giver visse lande. En anden respondent foreslår at lade personalet vælge, hvilket lands lovgivning det ønsker at anvende på deres sociale bidrag.

Nogle respondenter er modstandere af at optage alt for mange udspecificerede bestemmelser i forordningen. De foreslår, at opgaven med at udforme betingelser og regler vedrørende personalet overlades til vedtægterne for den specifikke EGTS.

Respondenterne understreger desuden behovet for, at personalet har de rigtige faglige kvalifikationer og sprogfærdigheder. Forordningen bør indeholde bestemmelser, som tager hensyn til forskellene i de nationale uddannelsessystemer.

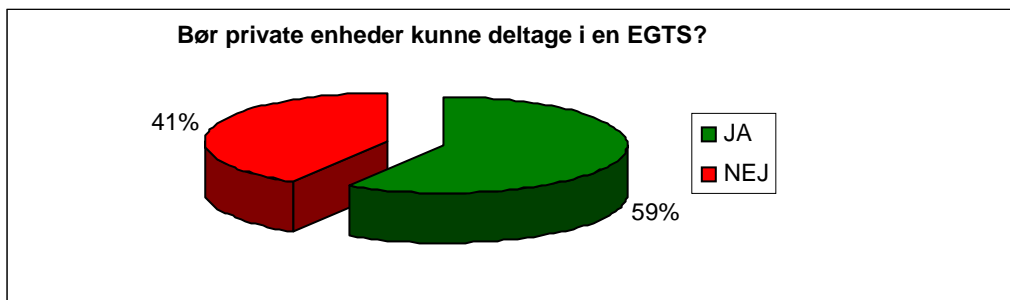
Ifølge en ekspert bør spørgsmålet om EGTS-personale indføres i retningslinjerne for den finansielle styring af de territoriale samarbejdsprojekter.

Enkelte respondenter foreslår at indføre en særlig personalevedtægt, lig vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, eller en international vedtægt, som den der gælder i konsortiet for en europæisk forskningsinfrastruktur³.

³ ERIC, oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 723/2009.
Websted: http://ec.europa.eu/research/infrastructures/index_en.cfm?pg=eric

➤ Deltagelse af private enheder

Meningerne er delte: Et flertal af respondenterne (59% af respondenterne, men kun én medlemsstat) er tilhængere, mens et markant mindretal (41%, herunder fire medlemsstater) mener, at en EGTS bør begrænses til offentlige myndigheder, og at private enheder derfor ikke bør deltage i en EGTS.

Tabel 9. Retlige aspekter. Private enheders deltagelse i en EGTS.

Tilhængerne foreslår, at private enheder kan deltage, men kun på særlige vilkår, nemlig:

- hvis de er oprettet i henhold til offentlig ret,
- hvis de ikke er profitorienterede,
- hvis de er en del af et offentlig-privat partnerskab, eller hvis deres formål er af almen interesse inden for forvaltningen af offentlige tjenester, forskning, miljø, beskæftigelse, ikt, transport, sundhed, sociale tjenester eller uddannelse,
- i EGTS'er med opgaver på områder, hvor den private enhed er aktiv, og/eller hvis den private virksomhed opererer på det område, som EGTS'en dækker,
- når de har en betydelig indflydelse, hvad angår udvikling af det grænseoverskridende samarbejde,
- hvis den EGTS, de deltager i, ikke er berettiget til at forestå et territorielt samarbejdsprogram,
- kun i EGTS'er, hvis formål kan opfyldes på bedre vis ved en sådan deltagelse, med fastlagte finansielle bestemmelser,
- hvis EGTS'erne har en anden retlig status med særlige vilkår for private aktører.

Nogle respondenter fremhæver, at det i visse tilfælde er nødvendigt at indgå i et partnerskab med privatretlige organisationer. Private enheder, der udfører offentlige serviceopgaver, og som er undergivet offentlige indkøbsregler, eller dem, der har almenvellet, social sikring samt sygesikring og sundhedsydelse som formål, kan bidrage med nyttig ekspertise og være med til at stabilisere den finansielle situation. Uden disse partnere ville det desuden være meget vanskeligt at skabe et grænseoverskridende samarbejde på sundhedsområdet. Hertil kommer, at de centrale regionale aktører (den offentlige, private og frivillige sektor) bør inddrages med henblik på at anspore til og fremme en vedvarende udvikling mest muligt.

Argumenterne imod er, at aktører og private enheder ikke bør deltage i EGTS'er, fordi der allerede findes EU-instrumenter (f.eks. den europæiske økonomiske firmagrupper (EØFG)) til regulering af

.../...

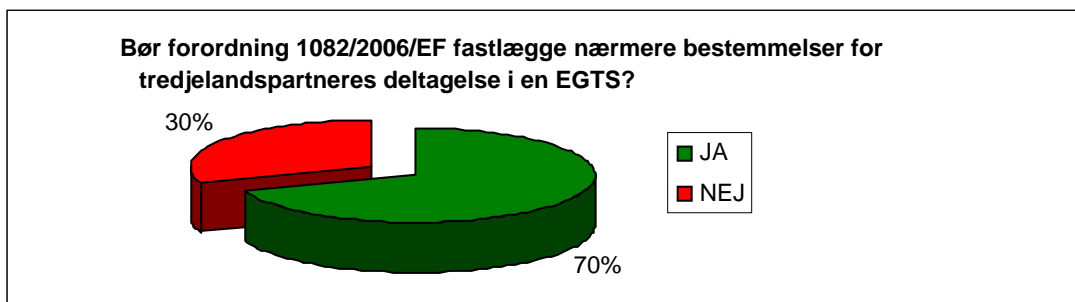
samarbejdet mellem offentlige og private enheder. Private enheder har således ikke behov for en EU-forordning. Desuden er det udtrykkeligt fastsat i EGTS-forordningen, at den ikke er en erstatning for bestående EU-instrumenter.

En ekspert foreslår, at "konkurrenceevnepoler, økonomiske udviklingsagenturer og visse repræsentative sammenslutninger, som er etableret på det pågældende territorium, retligt bør være medlemmer af en EGTS, men uden stemmerettigheder".

En kritisk røst fra en lokal og regional myndighed erklærer, at det bør være tilladt alle enheder uanset status at deltage i en EGTS, idet fokus i stedet bør være på driftssted, størrelse (SMV'er) eller budget.

➤ Deltagelse af enheder fra tredjelande

Der er divergerende meninger om spørgsmålet om deltagelse fra tredjelande. 70% af respondenterne hælder til en revision af de nugældende regler til fordel for mindre strenge bestemmelser, mens medlemsstaterne er af den opfattelse, at enheder fra tredjelande ikke bør kunne deltage. På den anden side viser bidragene fra Schweiz og Kroatien, at disse lande er interesseret i at deltage i EGTS'erne. Sammenslutningerne er tilhængere.

Tabel 10. Retlige aspekter. Deltagelse af enheder fra tredjelande i en EGTS.

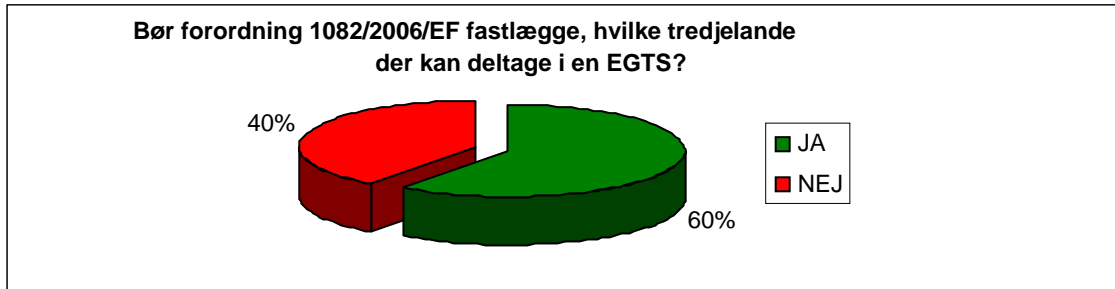
Dem, der går ind for at ændre forordningen, foreslår, at der indføres forskellige regler. Det første tiltag består i at tillade "bilaterale" EGTS'er omfattende enheder fra en medlemsstat og et tredjeland, specielt hvis der er territorial sammenhæng. Andre forslag går ud på at indføre en klausul, som tillader deltagelse af alle lande, der kan medvirke i EU-programmer, tillade deltagelse af modtagere af førtiltrædelsesmidler, fastlægge reglerne for territorial sammenhæng omfattende Middelhavet og naboskabspolitikken, samt inkludere EGTS-ordningen i samarbejds- og associeringsaftaler, som EU indgår inden for rammerne af naboskabspolitikken. Endelig bør ENPI- og IPA-instrumenterne samordnes med EFRU og andre strukturfondsforordninger.

En medlemsstat advarer om, at EU-retten ikke finder anvendelse på tredjelande, og ser dette som en større hindring. Et andet spørgsmål er blevet rejst af en lokal og regional myndighed, som kræver begrænsninger for lande med et demokratisk underskud.

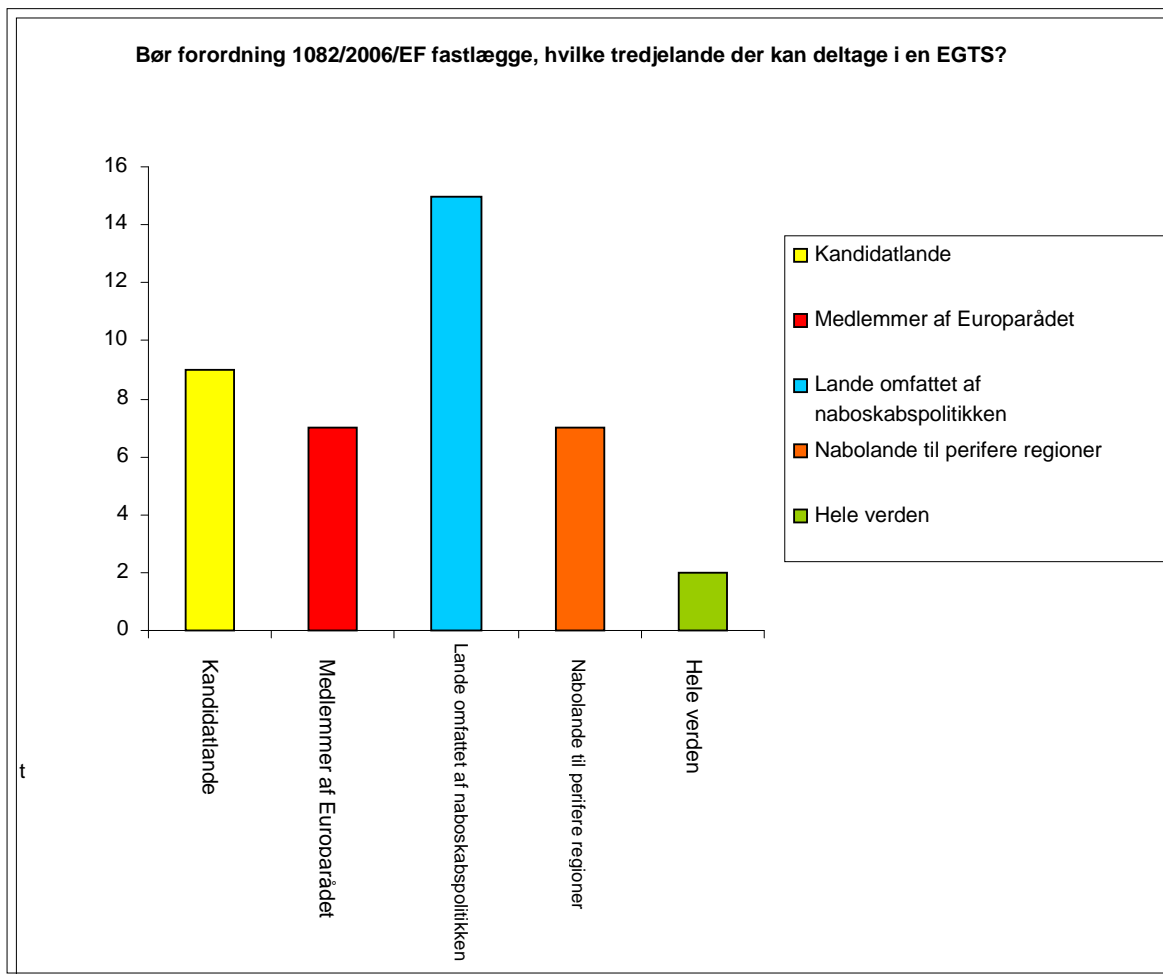
Et forslag går ud på, at der udfærdiges en liste over tredjelande, som kan deltage i EGTS-ordningen (man kunne f.eks. forestille sig en forenkling af evalueringskriterierne for lande, der har undertegnet

Madridrammeaftalen), eller at deltagelse forbeholdes EU-kandidatlande eller potentielle kandidatlande eller eventuelt lande med associeringsaftaler. Særligt er Middelhavs-EGTS'er opsatte på at blive aktive aktører i Euro-Middelhavspolitikken. EGTS'er, der ikke spænder over ydre grænser, er også interesseret i at blive inddraget i naboskabspolitikken.

De lokale og regionale myndigheder gør opmærksom på behovet for at præcisere i forordningen, at alle Europarådets medlemsstater kan deltage på grund af disse staters store erfaring inden for grænseoverskridende samarbejde.

Tabel 11. Retlige aspekter. Definition af, hvilke tredjelande der kan deltage i en EGTS.

Tabel 12. Retlige aspekter. Tredjelandes deltagelse. Hvis det i forordning (EF) nr. 1082/2006 skulle fastsættes, hvilke tredjelande der kan deltage i en EGTS, bedes anført hvilke. Flere svar er tilladt.

4. EGTS-ordningen og det europæiske territoriale samarbejde

Ifølge forordningens artikel 7 kan en EGTS være forvaltningsmyndighed for europæiske territoriale samarbejdsprogrammer, gennemføre europæiske territoriale samarbejdsprojekter eller projekter finansieret af andre EU-programmer eller ganske enkelt gennemføre andre territoriale samarbejdsaktiviteter.

Hvad angår gennemførelsen af programmer, er de fleste respondenter meget positive over for EGTS'en som forvaltningsmyndighed og fælles teknisk sekretariat som udtryk for nærhedsprincippet. Nærhedsprincippet styrker EGTS'ens rolle med hensyn til gennemførelsen af programmer, og EGTS'en gør det muligt at anlægge en strategisk tilgang ved gennemførelsen af de forskellige tiltag. De største ulemper er, at en meget stor EGTS kan være mere usmidig i sin beslutningstagning, at der hersker tvivl om forbindelserne mellem det fælles tekniske sekretariat og EGTS'en som forvaltningsmyndighed, og at der bør være mekanismer, som forhindrer interessekonflikter, når EGTS'en på samme tid er forvaltningsmyndighed og projektpartner.

Nogle EGTS'er, specielt i store medlemsstater, påpeger, at visse nationale myndigheder tøver med at overdrage forvaltningen af programmet. Der er på grænsen mellem Spanien og Portugal blevet oprettet flere EGTS'er med sammenfaldende mål, og der burde være foranstaltninger, som tilskynder dem til i det mindste at indgå en aftale med henblik på at forvalte programmet.

Vedrørende gennemførelsen af europæiske territoriale samarbejdsprojekter advarer nogle respondenter om, at EGTS'en er omkostningseffektiv med hensyn til bureaukrati og ressourcer, når den er indrettet med henblik på at forvalte flere projekter ad gangen eller store projekter. Der nævnes mange fordele såsom en strategisk tilgang, hvor foranstaltningerne integreres i en fælles politik, informationsudveksling, kommunikation og bedste praksis, permanens og kontinuitet i strukturen, retligt bindende beslutninger og partnernes langvarige engagement, deltagelse i beslutningstagningen og en følelse af medansvar, gennemsigtighed og synlighed i strukturen, effektiv anvendelse af offentlige økonomiske midler, nemmere indkøb, budgetlægning og personaleansættelse og realisering af nærhedsprincippet.

Svarene er de samme, når det gælder gennemførelsen af andre EU-finansierede projekter.

Hovedproblemet er om EGTS'erne opfylder kriterierne for deltagelse: EGTS'erne støder for det første på problemer, når de indgiver forslag til forskellige europæiske territoriale samarbejdsprogrammer, fordi nogle af deres partnere ikke kvalificerer til deltagelse (det gælder Balearerne, som ikke kan deltage i grænseoverskridende samarbejde som følge af grænsen på 150 km fra kysten, som er fastsat for øterritorier⁴). For det andet påpeger mange respondenter, at en EGTS bør kunne deltage som et fuldt partnerskab og anerkendes som et sådant i alle EU-programmer, hvis EGTS-partnerne opfylder

⁴ Lissabontraktatens nye afsnit XVII knæsetter begrebet grænseregioner. Nogle er af den opfattelse, at dette er et mål og ikke et geografisk begreb, som det er tilfældet med euroregionerne, således at afstandsangivelsen bør være fleksibel, når det gælder øer.

kravene i indkaldelsen. Alle Kommissionens tjenestegrene bør være opmærksomme på EGTS'ernes eksistens og udtrykkeligt medtage dem i deres indkaldelser af forslag.

Det europæiske territoriale samarbejde løser ikke problemerne med de lovgivningsmæssige uoverensstemmelser mellem medlemsstaterne. Nogle respondenter nævnte problemerne med trepartsaftaler, og det, at den øvre grænse på 150 km for, at øer kan deltage i det grænseoverskridende samarbejde, udelukker områder, som burde deltage i dette samarbejde. Proceduren for oprettelse af en EGTS bør forenkles; ellers vil mange EGTS'er ikke kunne gennemføre kortsigtede projekter.

EGTS-ordningen blev etableret for sent til, at EGTS'er har kunnet forvalte programmer i den nuværende programmeringsperiode. For perioden 2014-2020 vil der blive oprettet flere EGTS'er, og det bliver nødvendigt at integrere dem i ordningen. Der vil være behov for en bedre samordning mellem de forskellige forordninger (EFRU, IPA og ENPI) for at lette forvaltningen af forskellige grænseoverskridende projekter under EGTS'ernes ledelse.

Der er delte meninger om, hvorvidt der skal gives EGTS'er fortrinsstilling i det territoriale samarbejde og andre programmer. Det, at de ikke har fortrinsstilling, kunne afskrække nogle EGTS-partnere, men andre respondenter minder om, at EGTS'erne alene oprettes på frivillig basis. Nogle kræver en bonus ved samfinansieringen, som bør indføres i EU-budgettet; andre er imod denne idé. Der er en række forslag om supplerende støtte til EGTS'erne, f.eks. støtte til oprettelsen, særfinansiering til pilotprojekter eller særlig uddannelse af personalet.

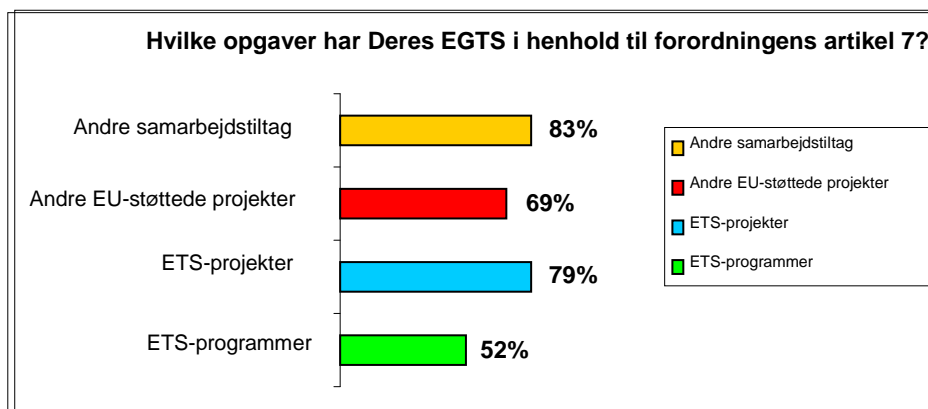
Der er en række regionale myndigheder blandt respondenterne, som ikke ser nogen særlige fordele i, at EGTS'erne forestår gennemførelsen af europæiske territoriale samarbejdsprogrammer eller -projekter.

5. Erfaringer med EGTS'er, udførte opgaver, hindringer og den fremtidige udvikling

I alle de EGTS'er, der er oprettet eller under oprettelse med det grænseoverskridende samarbejde som opgave, har partnerne erfaringer med tidligere samarbejde. Begrundelsen for at oprette dem er først og fremmest ønsket om at skabe en synlig og permanent struktur for det grænseoverskridende samarbejde, udforme fælles vækststrategier, skabe stordriftsfordele og forvalte fælles projekter, infrastrukturer eller miljøressourcer.

Alle nævnte EGTS'er er baseret på grænseoverskridende samarbejde. De eneste EGTS'er, hvor der ikke er territorial sammenhæng mellem medlemmerne er "Archimed" (bestående af række øer), "Amphictiony" (32 kommuner langs Middelhavet) og "European Urban Knowledge Network", som er under oprettelse (mellem nationale myndigheder, som beskæftiger sig med fysisk planlægning).

I forordningens artikel 7 fastlægges fire EGTS-indsatsområder. Hovedparten af de EGTS'er, der allerede består eller er under oprettelse, udelukker ikke nogen af disse områder (52% har europæiske territoriale samarbejdsprogrammer som indsatsområde, 79% forventer at beskæftige sig med europæiske territoriale samarbejdsprojekter, 69% planlægger at gennemføre projekter finansieret af andre EU-programmer, og 83% anfører andre former for samarbejde uden EU-finansiering). Kun en enkelt EGTS, nemlig Grande Région, er blevet oprettet med det særlige formål at gennemføre det europæiske territoriale samarbejdsprogram. Der vil ikke under EUKN-projektet, som alene er etableret af nationale myndigheder, blive indgivet forslag til nogen EU-finansierede programmer.

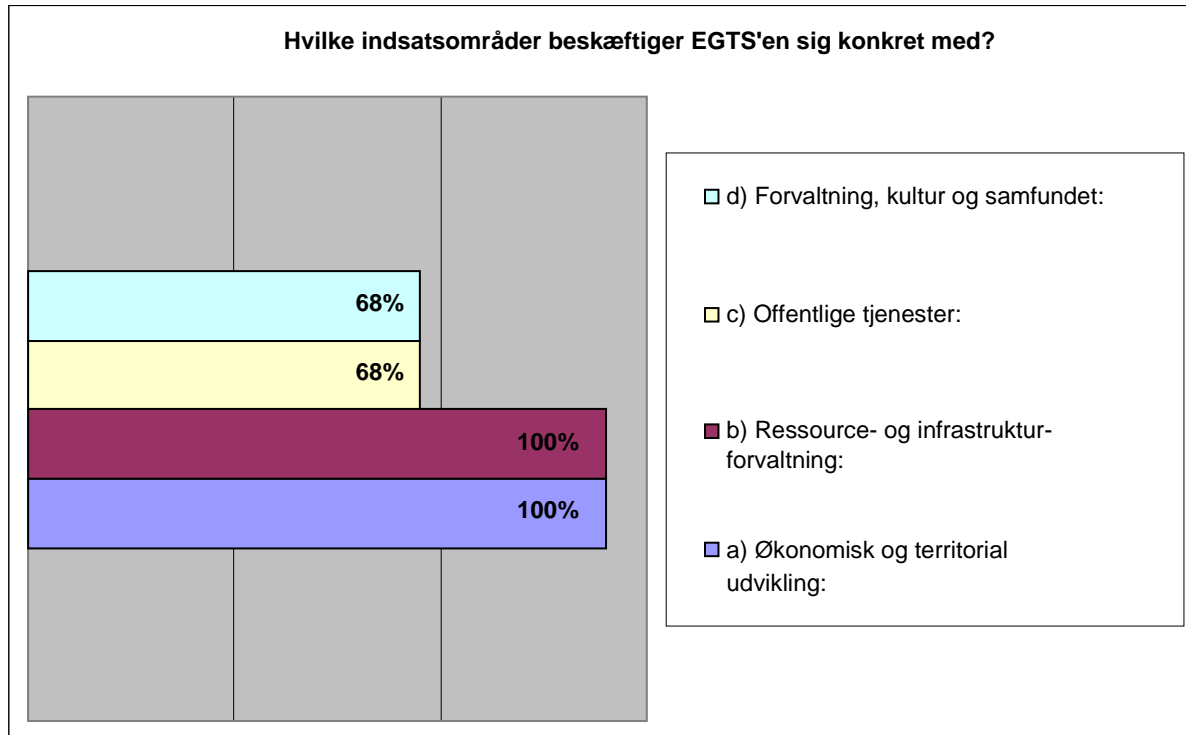

Tabel 13. EGTS'ernes erfaringer. Arten af opgaverne ifølge forordningens artikel 7.

EGTS'ernes indsatsområder⁵ dækker et bredt spektrum: 100% har angivet "økonomisk udvikling", 100% "forvaltning af ressourcer og infrastrukturer", 68% udfører "offentlige tjenester", og 68% gennemfører aktiviteter inden for "forvaltning, kultur og samfund". Forskellene fremkommer, når det gælder de konkrete aktivitetsområder: fælles ledelse af et hospital eller forvaltning af et grænseoverskridende naturområde. Mængden af aktiviteter og initiativer er enorm, og EGTS'ernes merværdi er tydelig, når de indleder deres arbejde. Der er altid en tendens til, at EGTS'erne indfører

⁵ Nogle interessenter understreger, at EGTS'erne har "opgaver" og ikke "kompetencer". Termen "kompetence" bør undgås.

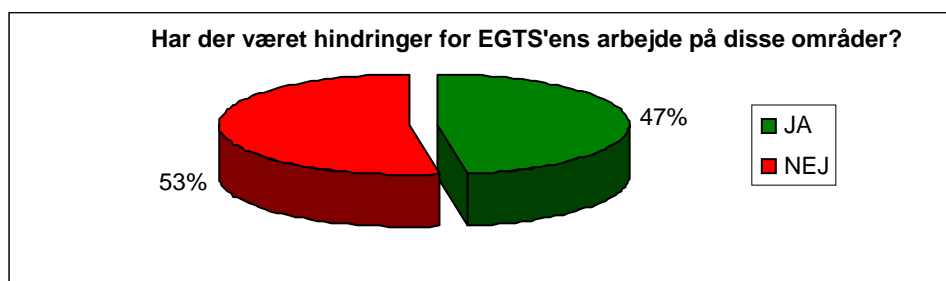
en bestemmelse, som udvider aktiviteterne til en mere generel inddragelse af befolkningen. I praksis ender EGTS'erne med at blive enten strukturer for politikkoordinering og -samarbejde eller nye forvaltningslag.

Tabel 14. EGTS'ernes erfaringer. EGTS'ernes indsatsområder.

Hovedparten af de EGTS'er, der forfølger generelle målsætninger, og som spænder over grænseområder, rapporterer, at de gennemfører vækst- og bæredygtige udviklingsstrategier med tidshorizonten 2020 på linje med Europa 2020-strategien. EGTS'erne kan derfor blive vigtige instrumenter for en harmonisk udvikling af grænseområderne.

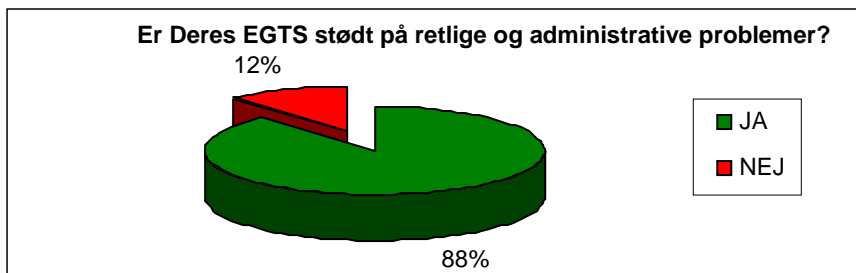
53% af de EGTS'er, der allerede består eller er under oprettelse, oplyser, at de er stødt på problemer ved arbejdet med disse opgaver. Det betyder, at de fleste problemer optræder i forberedelses- og oprettelsesfasen.

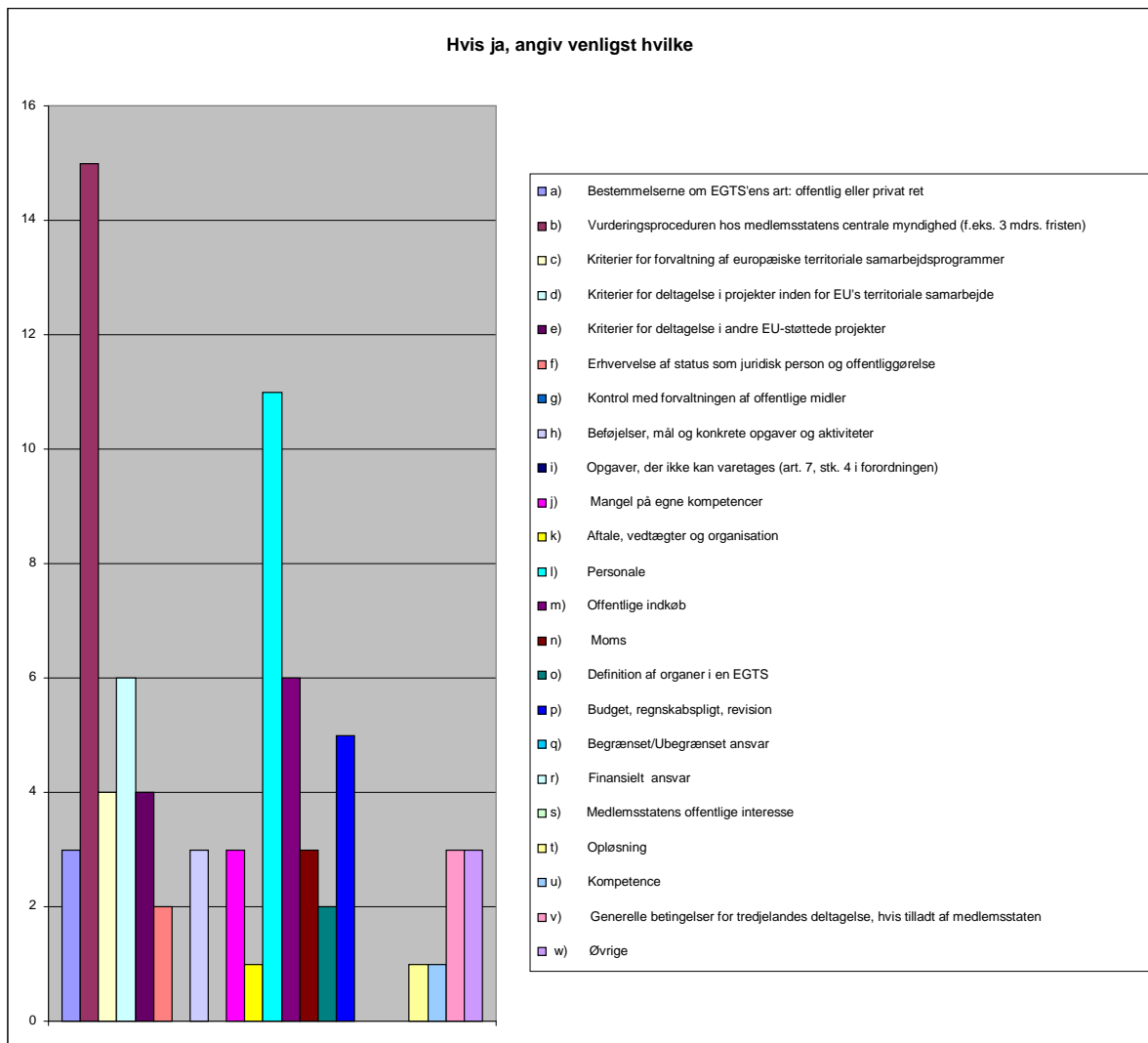
Tabel 15. EGTS'ernes erfaringer. Praktiske hindringer, som EGTS'erne er stødt på.

De væsentligste problemer, som er blevet afdækket, er følgende efter faldende hyppighed:

- Medlemsstatens centrale myndigheds vurderingsprocedure, f.eks. fristen på tre måneder (se punkt 3).
- Personalespørgsmål, ikke kun af retlige årsager (se punkt 3), men også som følge af lønforskelle mellem de forskellige lande.
- Problemer med kriterierne for at lede europæiske territoriale samarbejdsprojekter eller andre programmer.
- Problemer med kriterierne for at forvalte programmer, enten som følge af den bestående forvaltningsmyndigheds uvilje eller visse sekretariaters uvilje mod at samarbejde med EGTS'er, der opfattes som konkurrenter.
- Offentlige indkøb, budget og ansvarlighed (se punkt 3).
- Moms- og socialsikringsnumre anerkendes ikke af andre landes myndigheder.
- De nationale forvaltningers manglende kendskab til EGTS-ordningen.

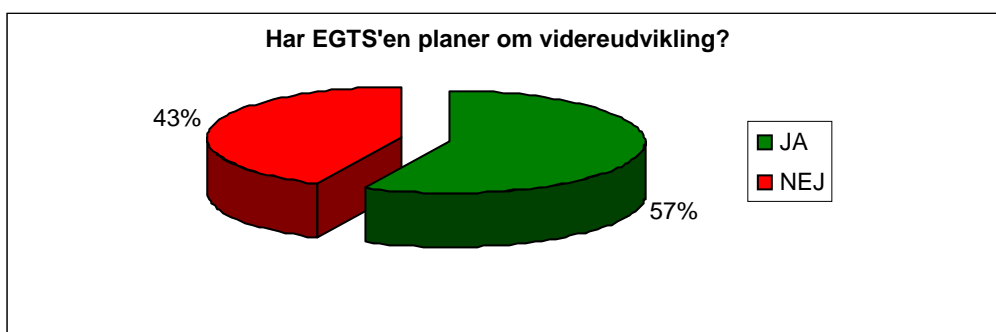

Tabel 16. EGTS'ernes erfaringer. Retlige og administrative problemer, som EGTS'erne er stødt på.

Tabel 17. EGTS'ernes erfaringer. Arten af de retlige og administrative problemer, som EGTS'erne er stødt på.

Med hensyn til den fremtidige udvikling planlægger 57% af EGTS'erne fremtidig udbygning, primært for at øge antallet af medlemmer, i de fleste tilfælde enten fordi nogle af partnernes interne procedurer forsinkede dem så meget, at de ikke kunne indtræde i EGTS'en tidligere, eller fordi enhederne er etableret i et tredjeland, der - således som det er tilfældet med Kroatien - vil tiltræde EU. Af førstnævnte grund kræver nogle respondenter, at ændringer i medlemskab følger en forenklet procedure.

Tabel 18. EGTS'ernes erfaringer. Fremtidige udviklingsperspektiver for de bestående EGTS'er.

6. EGTS'ernes rolle i den europæiske integration

➤ EGTS-ordningen og målsætningen om territorial samhørighed

Indføjelser af territorial samhørighed i Lissabontraktaten styrker EGTS'ernes rolle⁶. Ifølge hovedparten af respondenterne er EGTS-forordningen det vigtigste retlige instrument eller et glimrende EU-instrument for territorial samhørighed. EGTS frembyder en klar og permanent samarbejdsramme. Som nævnt i bidraget til grønbogen om territorial samhørighed, udgør EGTS'en en platform for en integreret tilgang til løsning af problemer i et givent geografisk område. Den giver mulighed for direkte deltagelse af alle aktører, som er i stand til at forvalte programmerne på en mere effektiv, konsekvent og sammenhængende måde (færre ressourcer, fælles forvaltning og delt ansvar). For medlemsstaterne letter EGTS'en samarbejdet inden for rammerne af en enkelt institution mellem de centrale myndigheder og myndighederne på lokalt og regionalt plan. For regionerne skaber den balance i kapaciteten hos de forskellige forvaltninger, som er involveret i gennemførelsen af EU-programmer og anvendelsen af EU-midler.

I grænseregionerne kan EGTS'en bidrage til gennemførelsen af EU-retten, til at integrere funktionelle områder og til at udjævne grænseeffekten. EGTS'en skaber samarbejdsstrukturer med medvirken af en bred vifte af aktører og udvikler samarbejdssynergier med en langsigtet vision. Den fremmer også dialogen og kan tjene som stødpude i tilfælde af politiske konflikter mellem medlemsstaterne. EGTS'en fremmer den territoriale samhørighed, ikke kun på tværs af grænserne, men også på nationalt plan, da grænseområderne meget ofte udgør mindre udviklede dele af et land.

EGTS'en trækker generelt på et væld af erfaringer og mangeårig praksis, tilskynder til samarbejdsforslag og fremsætter forslag til integrerede politikker. Den fremmer nye former for sociale tiltag, såsom integrerede territoriale planer, etablering af netværk og udbygning af kommunikation og udveksling mellem økonomiske aktører eller særlige civilsamfundsgrupper (unge, kvinder og migranter).

Fra en sektorspecifik synsvinkel er der særlige henvisninger til økonomisk udvikling, beskæftigelse, innovation, uddannelse, sundhedsydelser og miljø. Geografisk set er der en henvisning til landdistrikter og små byer, hvis indflydelse styrkes i kraft af EGTS'en, hvorved nærhedsprincippet realiseres.

Visse lokale og regionale myndigheder er mere skeptiske og påpeger, at EGTS'en er et retligt instrument, der fungerer via overdragelse af opgaver, hvorfor debatten bør fokusere på samhørighedspolitikken som sådan.

⁶ Det hedder i artikel 3, tredje afsnit, i traktaten om den Europæiske Union: "[Unionen] fremmer økonomisk, social og territorial samhørighed og solidaritet mellem medlemsstaterne". Det nye afsnit XVIII i tredje del af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde udgør et nyt og vigtigt retligt udsagn, eftersom "Økonomisk og social samhørighed" er erstattet med "Økonomisk, social og territorial samhørighed", der alle er ligestillede.

En medlemsstat er negativ, hvad angår muligheden for at forbedre samhørigheden gennem dette nye redskab, og mener, at det kan bringe selve samarbejdet i fare ved at skabe uvisheder og binde ressourcer ved at søge løsninger på vanskelige nye administrative problemer.

➤ **EGTS-ordningen og bottom-up-opbygningen af Europa**

EGTS'en inddrager såvel lokale som regionale interessenter. De kan definere deres behov, fastlægge strategier og gennemføre fælles foranstaltninger og initiativer. EGTS'en skaber en kommunikationskanal i to niveauer, hvor bottom-up-metoden er mere relevant, og information om territoriernes prioriteter, behov og problemer kan tilflyde medlemsstaterne og EU-institutionerne, og være med til at bestemme EU's dagsorden og udfylde hullerne i de centraliserede politikker. EGTS'en kunne udgøre et væsentligt element i borgernes Europa. EGTS'erne er forvaltningsstrukturer på flere myndighedsniveauer med status som juridiske personer. De understøtter det indre marked, bidrager til at styrke grænseoverskridende områders indflydelse og opretholder en løbende dialog med borgerne og bør derfor anerkendes som dialogpartnere af EU-institutionerne. En region påpeger, at EGTS'er, der tæller kommuner, er særlig betydningsfulde ud fra dette synspunkt.

➤ **EGTS-ordningen og forvaltning på flere myndighedsniveauer**

Regionsudvalget har allerede analyseret EGTS'ernes rolle i sin hvidbog om forvaltning på flere myndighedsniveauer⁷. Deltagerne i høringen er generelt positive, idet de ser EGTS-ordningen som "prøvebænk for forvaltning på flere myndighedsniveauer", på trods af at mere end halvdelen af de EGTS'er, der er oprettet indtil videre, er sammensat af homogene partnere, enten kommuner alene eller regioner alene.

EGTS-ordningen fremmer generelt forvaltning på flere myndighedsniveauer, da det er en fælles struktur, som giver mulighed for, at forskellige myndighedsniveauer kan deltage på lige vilkår og være i kontakt med behovene i befolkningen og området. Mange respondenter understreger nødvendigheden af, at civilsamfundet deltager. Nærhedsprincippet finder anvendelse, når EGTS'en fastlægger grænseoverskridende strategier, når de lokale og regionale myndigheder har mulighed for at fastlægge offentlige politikker, og når det bidrager til at strukturere makroregionerne.

Nogle respondenter påpeger, at EU som sådan bør integreres i EGTS'erne eller i det mindste råde over en mekanisme for kommunikation og udveksling af oplysninger med EGTS'erne som de eneste samtalepartnere. Andre mener, at det forhold, at visse spørgsmål skal fastlægges ved national lov, kan skabe hindringer for en egentlig forvaltning på flere myndighedsniveauer.

➤ **EGTS-ordningen og makroregionerne**

EGTS'ernes potentielle bidrag til makroregionerne består i vid udstrækning af muligheden for at strukturere samarbejdet inden for makroregionen, som en følge af at EGTS'erne er permanente

⁷ Vedtaget i juni 2009 af Regionsudvalgets plenarforsamling. Ref. CdR 25/2010.
Websted: <http://www.cor.europa.eu/governance>

strukturer, der kan inkludere mange aktører. EGTS'erne kan være med til at give makroregionerne en mere solid struktur.

Hovedparten af respondenterne påpeger, at en makroregional struktur er for stor og kompleks til at de makroregionale projekter kan forvaltes gennem EGTS'er. En EGTS' opgave er ikke at afhjælpe manglen på institutionel struktur i makroregionerne.

Manglende information om makroregionerne har påvirket mange af svarene, idet der hersker stor forvirring om, hvad en makroregion består i. Hertil kommer, at nogle respondenter påpeger, at "makroregionsfeberen" ikke bør blandes sammen med debatten om EGTS-ordningen.

➤ **EGTS-ordningen og naboskabspolitikken**

Det er på nuværende tidspunkt meget vanskeligt at oprette EGTS'er med tredjelande, der grænser op til EU. Kun to EGTS'er - "UTTS" og "Euroregione Senza Confini" - samarbejder med henholdsvis Ukraine og Kroatien. Den væsentligste fordel er den politiske betydning af dette langsigtede partnerskab, og det bidrag, som EGTS'erne kan yde til gennemførelse af EU-retten, som er særlig vigtig i kandidatlandene.

De fleste respondenter understreger dette instruments potentiale. I deres svar påpeger de, at EGTS'erne kan hjælpe med at tackle problemstillinger forbundet med nationalitet og grænser, forbedre velfærden i de involverede områder og øge borgernes bevidsthed om EU. EGTS'erne bidrager til territorial samhørighed, harmonisering af den nationale lovgivning, administrativ kapacitetsopbygning og en mere effektiv udnyttelse af grænseoverskridende ENPI-midler. De muliggør et mere målrettet samarbejde og kan endda hjælpe med at opfylde de makroregionale strategiers målsætninger.

En række regioner og hovedparten af de medlemsstater, der har givet deres mening til kende, er imidlertid knap så optimistiske og ser kun EGTS-ordningen som et instrument, der bør forblive på EU-planet.

Høring: "Revision af EGTS-lovgivningen"

Bilag 1. Deltagerliste

➤ Bestående EGTS'er

- EGTS Eurométropole Lille-Kortrijk-Tournai and Lille Métropole (FR-BE)
- EGTS Gemer – Borsod – Abaúj – Zemplín (HU-SK)
- EGTS 'UTTS' Ung-Tisza-Túr-Sajó (HU-SK)
- EGTS Amphyctiony (GR-IT-CY-FR)
- EGTS Archimed (IT-ES-CY)
- EGTS Duero – Douro (PT-ES)
- EGTS Eurodistrict SaarMoselle (FR-DE)
- EGTS Eurodistrict Strasbourg-Ortenau (FR-DE)
- EGTS Eurorégion Pyrénées-Méditerranée (FR-ES)
- EGTS Galicia-Norte de Portugal (ES-PT)
- EGTS Hospital de la Cerdanya (ES-FR)
- EGTS Ister-Granum (HU-SK)
- EGTS West-Vlaanderen / Flandre – Dunkerque – Côte d'Opale (FR-BE)
- EGTS 'ZASNET' (PT-ES)

➤ EGTS'er under oprettelse

- Békés – Arad EGTC Ltd. Békés County Local Authority (HU).
- Eixo Atlantico do Noroeste Peninsular. AEDEA – Agencia Europea de Desarrollo Eixo Atlantico (ES).
- EuRegio Salzburg – Berchtesgadener Land - Traunstein – EGTC (AT).
- Eurodistrict de l'Espace Catalan Transfrontalier (ES-FR).
- European Urban Knowledge Network EGTC. Ministry of the Interior and Kingdom Relations of the Netherlands.
- Eurorégion Alpes-Méditerranée - GECT (FR-IT).
- Euroregion Aquitaine-Euskadi. Basque Government (ES).
- Euro-Região Extremalentejo. Portalegre Municipal Council (PT).
- Euroregione Senza Confini - Veneto Region (IT).
- Mestna občina Nova Gorica (SI) - GECT občin: Comune di Gorizia (I), Mestna občina Nova Gorica (SLO) in Občina Šempeter – Vrtojba (SLO)/Territorio dei comuni: Comune di Gorizia (I), Mestna občina Nova Gorica (SLO) in Občina Šempeter-Vrtojba (SLO).
- Parc Marin International des Bouches de Bonifacio. Office de l'Environnement de la Corse (FR).
- Pirineus-Cerdanya. Communauté de Communes 'Pyrénées-Cerdagne' (FR-ES).
- Posočje-Benečija (SI). Public institution Soča Valley Development Centre
- Tritia EGTC. Žilinský samosprávny kraj (SK).
- Ung-Tisza-Túr Korlátolt EGTC Ltd. (HU-RO-SK).

.../...

➤ Andre grænseoverskridende strukturer

- Schweiziske kantoner: Kantone Basel-Stadt (BS) / Basellandschaft (BL) / Aargau (AG) / Jura (JU) / Solothurn (SO) - REGIO BASILIENSIS
- Östersund kommunalbestyrelse
- Agglomération franco-valdo-genevoise - ARC Syndicat mixte
- Ministerium für Wirtschaft, Mittelstand und Energie des Landes Nordrhein-Westfalen - Nordrhein-Westfalens økonomi- og energiministerium
- Euregio Meuse-Rhine
- COSANTE (Coopération sanitaire transfrontalière)
- Euroregion Baltic International Permanent Secretariat
- Secretaría General de Acción Exterior de la Junta de Andalucía
- Communauté de Travail des Pyrénées (CTP)
- Europæiske Grænseregioners Arbejdsfællesskab (AGEG)
- C.A.F.I. – Association de la Conférence des Alpes Franco-Italiennes
- Helsinki-Tallinn Euregio Forum

➤ Regionale og lokale myndigheder

- Regeringen på Balearerne (ES)
- UTTS - Center for landbrugsfaglige og anvendte økonomiske videnskaber (HU)
- Fristaten Sachsen (DE)
- Regionalregeringen i Valencia (ES)
- Regionalregeringen i Castilla y León (ES)
- Regeringen i delstaten Kärnten (AT)
- Vlaanderen: det flamske fællesskabs ministerium, lokalt regeringskontor (BE)
- Saarland: ministeriet for økonomiske anliggender og videnskab (DE)
- Regionen Lubusz, regionsformandens kontor (PL)
- Rheinland-Pfalz, ministeriet for økonomi, transport, landbrug og vinavl (DE)
- Det departementale råd for Pas-de-Calais (FR)
- Den selvstændige provins Trento (IT)
- Delstaten Niederösterreich (AT)
- Kommunen og delstaten Wien (AT)
- Regionen Csongrød (HU)
- Liberecký kraj - Euroregion Nisa (CZ)
- Det regionale råd i Freiburg (DE)
- Regionen Nedre Schlesien (PL)
- Gouvernement suisse - Canton de Genève- Services des affaires extérieures (CH)
- Delstaten Bayerns regering
- Regeringen i Katalonien (ES)
- Regeringen i delstaten Kärnten (AT)
- Communauté Urbaine de Strasbourg (FR)
- Regionaludviklingskontoret i regionen Dubrovnik Neretva (HR)

Medlemsstater

- Republikken Sloveniens regeringskontor med ansvar for lokalt selvstyre og regionalpolitik
- Ministère du Développement Durable et des Infrastructures du Luxembourg
- Ungarns ministerium for offentlig administration
- Département fédéral des affaires étrangères de la Confédération Suisse - Service politique de coopération transfrontalière
- Finlands arbejds- og økonomiministerium, regionaludviklingskontoret (FI)
- Polens ministerium for regionaludvikling - afdelingen for territorielt samarbejde
- Ungarns ministerium for offentlig administration og justitsanliggender
- Estlands indenrigsministerium
- Den Tjekkiske Republik - regeringskontoret
- Confédération Suisse - Département Affaires Etrangères

Sammenslutninger

- Europæiske Grænseregioners Arbejdsfællesskab (AGEG)
- Repræsentanten for sammenslutningen af litauiske lokalråd i Bruxelles
- Mission Opérationnelle Transfrontalière (MOT) - Frankrig
- Association des Régions de France (ARF)
- Generalsekretariatet for forsamlingen af Regioner i Europa (AER)
- Central European Service for Cross-Border Initiatives (CESCI)
- Den europæiske sammenslutning af folkevalgte repræsentanter fra bjergområder(AEM)
- Europæiske Grænseregioners Arbejdsfællesskab (AGEG)

Ekspertes og andre interessenter

- Regeringskontoret i delstaten Kärnten
 - Centre d'Observation Européen des Régions (C.O.E.U.R)
 - Det Europæiske Akademi i Bolzano
 - Unioncamere del Veneto – Eurosportello del Veneto
 - École Doctorale de Sciences Juridiques et Politiques - Centre de Droit International - Université Nanterre
 - Den Europæiske Økonomiske Firmagruppe Sealink (EØFG Sealink)
 - Interactprogrammet (fremmer og støtter god forvaltningspraksis i de europæiske territoriale samarbejdsprogrammer)
 - Les Européens du Grand Lille / De Europeanen van Groot Rijsel
 - Confédération Suisse - Département Fédéral Affaires Etrangères
-